

[Vesterager.]

vil gaa ind paa Tankerne i Forslaget, eller man vil holde sig til den Side, hvor Traditionen overfor de spirituose Drikke holdes i Ære. Jeg fik altsaa det Indtryk, at den højtærede Indenrigsminister vilde gaa med ind i Arbejdet for at finde Punkter, som kunde gennemføres til Gavn for Ædruelighedsarbejdet.

Jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at det vigtigste Arbejde vil komme til at foregaa i Udvalget, hvor vi kan drøfte de forskellige Ting, som har saa stor Betydning for Afholdsarbejdet. Der kan man saa ogsaa faa klaret, om Regeringen vil gaa ind paa nogle af de Tanker, som er nedlagt i Lovforslaget. Der er ingen Uoverensstemmelse mellem Forslagsstillerne og den højtærede Indenrigsminister om, at denne Sag maa bæres frem gennem Befolkningens Tilslutning, og der er heller ingen Uoverensstemmelse om, at vi skal have Indskrænkninger, men Spørgsmaalet om Indskrænkninger er et Spørgsmaal om mere eller mindre. Det er jo Ting, man kan forhandle om.

Men jeg er ganske klar over, at Kærnen i Forhandlingerne maa blive Spørgsmaalet om mere folkeligt Selvstyre og Indskrænkning af Udsalgs- og Udskaenkingsstederne og saa disse sociale Spørgsmaal, jeg pegede paa, som jo er nedlagt i Forslaget. Jeg tror, hvis man vil samle sig netop om de Spørgsmaal, at det vil være muligt at naa et Resultat, saaledes at der kan komme noget godt ud af dette Arbejde. Det er min fulde Overbevisning, at det har sin Betydning, at vi gaar frem Skridt for Skridt, og at man ikke siger: Alt eller intet! Det har haft den allerstørste Betydning for Afholdsarbejdet, at vi er rykket frem langsomt, men sikkert, og vi har naaet et Resultat, som sikkert har været til stor Gavn for hele det danske Folk. Jeg er en Tilhænger af, at vi fortsætter ad denne rolige Forhandlings Vej og saa ser, hvor langt vi kan komme, og til dette Arbejde har den højtærede Indenrigsminister paa egne og Handelsministerens Vegne tilsagt velvillig Støtte. Jeg vil haabe, at vi saa, med Bistand af Administrationen, gennem Udvalgsarbejdet kan naa et Resultat, som vi kan være glade for.

Fuglsang: Alene dette, at det er Medlemmer af 4 Partier, der har forelagt dette Forslag, viser, at det er en Sag, man ikke kan betegne som en Partisag. Ædruelighedsarbejdet i vort Samfund ligger alle paa Sinde, mere eller mindre stærkt, man kan godt sige, at det er en Folkesag, det er ikke en Sag, som et enkelt Parti eller en enkelt Retning har taget til sig som sin egen. Vi er naaet langt i den Tid, der er svundet. Jeg tænker paa blot et Slægtled tilbage, i min Ungdom, da var man ikke naaet nær saa langt som nu. Men ikke desto mindre tør man vel nok sige, at der er et Stykke tilbage endnu, det er ikke noget, der naas i en Haandevending. Tænk blot paa, hvorledes den Lov, vi fik i 1924, vandrede frem og tilbage her i Rigsdagen mellem de to Ting, saa vidt jeg husker i 5 Aar, inden der naaedes et Resultat; et Resultat naaede man i Virkeligheden først, efter at man havde haft denne Lov i et Fællesudvalg, hvor man omsider naaede til en vis Enighed.

Vi er alle enige om, at vi vil gøre, hvad vi kan, for at fremme Ædrueligheden i Samfundet, og det har vi ogsaa hørt i Dag baade fra Socialdemokraternes Ordfører, fra Ordføreren for Forslagsstillerne og fra Ministeren. Det er Vejene, der til Dels er Uenighed om. Ogsaa indenfor det Parti, jeg repræsenterer, Venstre, er der naturligvis Uenighed om dette Spørgsmaal, først og fremmest om, hvor langt man skal gaa. Jeg for min Part vil gerne i Tilknytning til det, der er kommet frem her i Dag fra Ordføreren for Forslagsstillerne og fra den højtærede Indenrigsminister, pege paa nogle Urimeligheder, som vi burde faa rettet, og rettet snarest. Det er den Ulighed, der er mellem Reglerne for Beværternæring og for Handel med stærke Drikke. Jeg er sikker paa, at det er et af de Punkter, vi vilde kunne naa at faa ændret indenfor en holdsvis kort Tid.

Jeg kan tænke mig, at selve Lovforslaget og dets Grundtanker vil det tage lang Tid at drøfte her i Rigsdagen, men det skulde ikke forhindre, at man fik rettet nogle af de værste Skavanker, og jeg skal nævne et Eksempel paa noget af det, jeg tænker mig, at hele Befolkningen i Virkeligheden vil staa enig om. Vi har oppe i min Egn en Kommune, hvor man har nedlagt